

φίσωσιν, εἴναι δὲν θέλωσι νὰ ταῦς χαρακτηρίσωσιν ως ἀφιλοξένους.

* *

Τὸ Θρυληθέντα περὶ μυητείας τῆς βασιλόπαιδος Μαρίας καὶ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἐπισήμως διεψεύσθησαν. Αἱ ἀναγράψασαι αὐτὴν ἐφημερίδες τὰ ἔμαστησαν, ἂλλι ἐγοργήθησεὶς αὐτὰς ἀμνηστεία.

Ἡρόδη ὁ Ἀττικός

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

I

Εἰς τὸν Δεσμῆνον

Διαδήλωσις πλακώνει !
ἔργα ἔργα στὸ μπαλκόνι,
ξανθομούστακο ἀηδόνι,
γιὰ νὰ σκάσουν ὅλ' οἱ ὄνοι
στὴ φωνὴ σου τὴ γλυκειά...

* *

Νά, ὁ κόσμος ποῦ πλακώνει,
γλυκοκέλαδο ἀηδόνι,
τὴ φωνὴ σου θέλει μόνη,
ποῦ τὰ στήθη βαλσαμώνει,
σὰν νὰ εἴνε θηλυκειά !

* *

II

Λόγος Ν. Καλλιφρονᾶ

Η πατρίς μας κατεστράφη
στρατο-ναυτολογικῶν
καὶ τὸ ἔθνος μας ἐτάφη
βέσσα-εσωτερικῶς . . .
κι' ὁ στρατὸς καρηβαρεῖ
ἄχ μωρή, ἄχ μωρή, τί μᾶς κάνεις τὸ βαρόνι..

* *

Καταστρέφετ' ἡ πατρίς μας !
σᾶς τὰ εἶπ' ὁ μπαμπαλῆς,
σᾶς τὰ λέμε καὶ οἱ τρεῖς μας
Γιάννης, Λάμπρος, Νικολῆς...
Κι' ὁ στρατὸς καρηβαρεῖ
ἄχ μωρή, ἄχ μωρή, μὴ μᾶς κάνης τὸ βαρόνι ! ..

* *

III

I. Γεωργαντᾶς πρὸς Διαδήλωσιν

Ως προχθὲς μὲ τὸν Τρικούπη, ώς ἔχθὲς μετὰ τοῦ Ράλλη
σήμερα τὸν Δεληγιάννη κέχει ὁ Θεός μας πάλι . . .
Ἐγειρόκοπη τὴ γλώσσα καὶ διπλὰ τὰ βλέπω πάντα
τῆς ἀγαπητῆς πατρίδος τὰ πολιτικὰ συμβάντα ! . . .

* *

Πλὴν καὶ βουλευτὴν δὲν θέλω νὰ μ' ἀνακηρύξουν χλέον,
ἄλλα μέλος τοῦ Συλλόγου τῶν γυναστῶν εἰσαγγελέων

νὰ δικάσω τὸν Τρικούπη καὶ τὸν Ράλλη πλάτη-πλάτη
καὶ θάρρη καὶ τὸν Γερέ μας η σειρὰ μὲ τὸ κολάτη.

* *

VI

A. Συγχραλῆς πρὸς Διαδήλωσιν

Ποιὸς ἔχει ἀπὸ σᾶς, παιδιά, παπούτσια νὰ μπαλώσουμε
δε μοῦ τὰ φιξη... γιὰ λεφτά θαρρῶ δὲ θὰ μαλώσουμε...
Γιὰ τὸ καθένα μπάλωμα θὰ δίνη κ' ἔνα ψήφο,
κ' ἔγω — ἀν θέλη — μὲ μποριὰ τὸ μπάλωμα σ' ἀλείφω...

* *

Εἶμαι λαμπρὸς μπαλωματής, μπαλωματή δασιάλου
μπαλωματοπελεκτροῦ, μπαλωματοκεφάλου ! . . .
ψηφῆστε μας, μωρὲ παιδιά, δὲν θέτε νὰ μὴ λεώσουμε !
μπαλωματήδες είμαστε... παπούτσια νὰ μπαλώτωσουμε !

* *

V

Πατούσης πρὸς Τσελεπίτσαρην

Βρὲ Τσελεπίτσαρη ἡ Θεοδώρου !
ποῦ εἴσαι τ' ἀρχηγοῦ μας συνωνύματος.
ποῦ ἔχεις ὑφος ξένου δδοιπόφου,
κι' ἀπὸ τὴν πεῖνα φαίνεσαι ἀδματος !

* *

Βάστα ψηλὰ τὸ τρύπιο σου παπούτσι
ν' ἀνεμοκυματίζῃ στὸν αἰθέρα
κι' ἀν βρῆς στὸ δρόμο πέτρα η πονηρότει
τράβα τον μιὰ κλωτσά νὰ πάγη πέρα . . .

* *

Κι' ἀν ἐλθωμεις καμμιὰ φορὰ στὰ πράμματα
ἔχεις τὸ λόγο τοῦ δεινοῦ Πετούση,
πῶς γιὰ τὴ γοῦνά σου θὰ βροῦμε φάρματα
ἀπρόμητε τῆς Αλβανίας . . . τσούση ! . . .

Δεσπόζ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ο Αύτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀρέσκεται πολὺ εἰς τὸ εἶδος τῆς ἀμάξης
ἥς ἐποχούμενον παριστᾶ. Αὐτὸν ἡ ἀνιστάρω πίκαν. Εἶναι τοῦτο εἶδος
ἀμάξης προσομοιάζον πρὸς τὴν γνωστὴν μας Βεζέτσερ. Σημειώταν, δὲ
δὲν εἶναι δύσκολος ἡ προτίμησις τοῦ Αύτοκράτορος.

Η ἀμάξη αὗτη εἶναι ἡ καταλληλοτάτη διὰ τὰς ἀπεράντους πιδιάδας τῆς
Ρωσσίας τὰς καλούμενας στέπας, ών τὸ ἔδασος παρουσιάζει ἀνωμαλίας
δημοιαζούσας πρὸς μεγάλα κύματα. Τὴν ἀμάξην ταῦτην μεταχειρίζεται ὁ
Αύτοκράτωρ ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς θηρευτικὰς ἐκδρομές του, διότι εἶναι
ἀκούραστος κυνηγός, θεωρεῖ δὲ τὸ κυνήγιον ως ἀριστον σχολεῖον τοῦ πολέμου, ὅκως ἐμεύρει αὐτὸν καὶ ὁ Σενονών. Αξιοτημεσίων εἶναι, διότι μεθ' ὅλας
τὰς τελειοποιήσεις τῆς στρατιωτικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης, τὸ ἔνστικτον,
οὗτος εἰπεῖν, τοῦ πολέμου, μένει καὶ σύσταν τὸ κάτιον ὅποτεν ἦτο κατὰ
τὴν θηρευτικήν, τὴν καὶ καὶ ἔξοχὴν πολεμικὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθρωπότητος.
Οπως, ἀλλοτε ὁ ἔνδοξος γάλλος στρατάρχης Βιργεσιδ, οὗτος καὶ ὁ Αύτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, ἀπειτεί ἀπὸ τούς ἀξιωματικοὺς του νὰ εἶναι κυνηγοί.